

Winter 2014

PsittaScene

EXTRA BIJLAGE BENELUX

Van de directeur

Toen ik voor het eerst hoorde van de World Parrot Trust, kwam het me over als een volwassen en productieve organisatie met een eigen tijdschrift en een divers netwerk van verafgelegen beschermingsprojecten. Dat was 1995, ik zat op de Universiteit, mijn eerstgeborene kon nog niet lopen en ik was zo blij om te worden uitgenodigd voor een 'top' in Londen om te werken aan het eerste Parrot Action Plan. Het lijkt wel gisteren, maar diezelfde peuter is net begonnen aan zijn tweede jaar van de Universiteit, en de Trust... nou, we zijn ook behoorlijk gegroeid, en met dit nummer van de *PsittaScene*, zijn we ontroerd om onze 25ste verjaardag te vieren!

Natuurlijk, is het onmogelijk om alle gebeurtenissen, projecten en ontwikkelingen samen te vatten in één nummer, sinds Mike en Audrey Reynolds in 1989 de Trust hebben opgericht, maar wij zullen ons best doen om sommige van de hoogtepunten toe te lichten om een gevoel over de omvang en opvatting van onze geschiedenis te geven. Een van de grote krachten van de WPT is brede diversiteit van mensen, organisatorische partners, en stemmen in onze 'grote tent' - onze gelederen van aanhangers en medewerkers omvatten eigenaren van gezelschapspapegaaien, wetenschappers, dierenartsen, welzijnswerkers, natuurbeschermers, kwekers, gedragsdeskundigen, regeringsorganisaties en NGO's – allen maken deel uit van de Trust, altijd geweest, en hopelijk zal dat altijd zo blijven. En met een grote passie voor papegaaien, hebben een groot aantal mensen namens ons vrijwillig ontelbare uren gewerkt om onze internationale vestigingen te runnen, het vertalen van de *PsittaScene*, evenementen te bemannen, wedstrijden te lopen en andere creatieve manieren gevonden om ons allemaal te helpen om de papegaaien te behouden.

Opgericht in de dagen van telefoons, post, en faxen, deed de Trust een grote stap voorwaarts met de komst van het internet – waardoor het mogelijk werd te vergaderen met trustees, personeel, en afgelegen veldprojecten, zowel als de publicatie en distributie van onze educatieve materialen naar letterlijk miljoenen papegaaieliefhebbers wereldwijd. Hoe zullen we dit alles de komende 25 jaar doen (in 2039!). Ik heb geen idee! Maar over één ding twijfel ik niet: dat de World Parrot Trust nog steeds, zoals Mike het jaren geleden zei, er zal zijn om "papegaaien te helpen overleven in het wild en te gedijen bij ons thuis."

We hopen dat jullie genieten van deze speciale editie van *PsittaScene* waarbij we terugkijken op een spannend en productief verleden, en wij bij de Trust kijken ook vooruit naar het werken met jullie om te zorgen voor een stralende toekomst voor alle papegaaien.

Jamie Gilardi

Uitvoerend directeur

Op onze Covers

VOORPAGINA: Parrot Collage die de 66 soorten papegaaien vertegenwoordigen gesteund door de WPT meer dan 25 jaar.

Bijschrift:

Om de wereld een beetje beter achter te laten, óf door een gezond kind, óf door een stukje tuin óf door een ingeloste sociale omstandigheid; te weten dat zelfs één leven makkelijker heeft adem gehaald omdat u hebt geleefd - dat moet lukken.~ RALPHWALDOEMERSON

Mijn vader Mike Reynolds werkte vaak aan 'zijn boek', een komische inslag op de hoogtepunten van zijn reis van reclameman in Londen naar vogelbeschermmer in het uiterste zuidwesten van Engeland - we waren gek op de stukjes die we te lezen kregen.

Ter ere het 25 jarig jubileum van de WPT wilde ik een kort fragment uit dat boek met jullie delen; het is een beetje grappig en toont aan dat hij onmiddellijk gegrepen werd door de schoonheid en uitstraling van de eerste papegaaien, die hij zag.

Net als anderen in de jaren zestig, waren zijn eerste gedachten niet over de oorsprong van de vogels, die te zien waren in Groot-Brittannië, maar het duurde niet lang voordat hij bezig was met de vraag hoe papegaaien in nood over de hele wereld te helpen.

En om jullie te laten weten, dat ik uiteindelijk het slissen heb afgeleerd, maar er mijn vaders liefde voor de papegaaienfamilie voor in de plaats kreeg.

Alison Hales

Voorzitter, World Parrot Trust

...ONTSNAPPEN NAAR HET PARADIJS, pagina 4

Ontsnappen naar het paradijs

PERSOONLIJK WERK VAN MIKE REYNOLDS

(Uittreksel uit zijn onafgewerkte boek)

Alle foto's © de familie Reynolds

HOE KWAMEN DE VOGELS IN BEELD?

Heimelijk, daarom. Het begon allemaal toen onze dochter nummer twee, Alison, vroeg of ze een kanarie mocht. Ik heb Alison nooit iets kunnen weigeren, en op haar zevende had ze gouden krullen, sproeten, sliste ze en een brede glimlach die heel onweerstaanbaar was. We hadden al snel een uitstekend vocaal kanariemannetje die uit volle borst zong in een kleine kooi op onze centrale flagstone patio. Na een tijdje verschenen de krullen en tanden in mijn kantoor terwijl ik de laatste eisen voor betaling aan recalcitrante speelgoedwinkelleigenaren uittipte. 'Mag mijn kanarie Thpunky een vrouwtje hebben?' Ik herinner me dat ik probeerde het te weerstaan, maar die grote blauwe ogen werden erbij betrokken en dat was het. Later die dag ging ik naar Jim, een voormalige conciërge van de plaatselijke school, die een schuur vol kanaries had, die kweekten als een gek in hun kleine nesten. Binnen zes maanden had ik ook een schuur vol kanaries. Thpunky bleek zijn naam eer aan te doen, een productief duiveltje, die snel werk maakte van het runnen van een menage a trois. Er waren overal kanaries, en we moesten een kleine buiten volière bouwen voor de jonge vogels die wij gekweekt hadden.

Dit leidde ons naar het houden van grasparkieten, en daarna valkparkieten, die op dat moment nauwelijks 25cm lang waren, grijze vogels met gele wangen voor de mannetjes, maar die nu beschikbaar zijn in een veelheid aan kleurvarianten. Enigszins verwant aan de kaketoefamilie,

hebben valkparkieten zachte stemmen en zijn ze zeer geschikt als huisdier en eerste pogingen om te kweken met papegaaien.

Ik werd gefascineerd door de uitdaging om deze vogels tot broeden te krijgen, en geleidelijk aan ging mijn tijd meer en meer in deze vogelactiviteiten zitten. Wij hadden altijd een paar Marans kippen voor hun prachtige chocoladebruine eieren gehouden, maar nu hielden en kweekten we Partridge Wyandotte bantams en namen we ze mee naar shows. Ik denk dat de mooiste groep mensen die ik ooit heb ontmoet de bantammenigte is, misschien omdat hun vogels slechts een bescheiden waarde hebben en de verbeelding is niet bezoedeld door commerciële overwegingen. We toonden ook onze kanaries, met weinig succes. Een van de zoons van Thpunky won een prijs voor beginnende kanaries op de Tunbridge Wells show, maar het belang van deze show was dat het een klasse had voor papegaaien.

Een van de tentoongestelde vogels was een paar Edelpapegaaien, en toen ik hen zag was ik als aan de grond genageld. Deze vogels zijn ongeveer 40cm groot, en het opmerkelijke is het feit dat de twee geslachten totaal verschillende kleuren hebben. Ze zijn zó verschillend dat toen ze voor het eerst ontdekt werden in Nieuw-Guinea ze gezien werden als twee aparte soorten. Het mannetje is voornamelijk schitterend lichtgroen, blauw en een beetje rood op zijn vleugels. Het vrouwtje heeft een verbazingwekkende kastanjebruine kleur, met wat donkerblauw op haar buik, en een gouden band aan het einde van haar staart. Hun veren lijken zich vloeiend te mengen waardoor men de indruk krijgt van een zijdeachtige stof in plaats van alleen maar veren.

De twee vogels waren begrijpelijkerwijs nerveus in hun kleine tentoonstellingskooi, zich voortdurend omdraaiend om te proberen de stress te verlichten, die zij ervoeren in de drukke, lawaaierige hal. Ik vroeg de man die ze showde of ze te koop waren, maar hij zei nee. Ik keek zo lang mogelijk naar de Edelpapegaaien, daarna ging ik naar huis met onze geshowde kanaries, onze rozet [lint], en een nieuwe obsessie. De papegaaien hadden me in hun ban.

Wat is er met papegaaien? Ze zijn een oude vogelfamilie, die al vele miljoenen jaren, een stempel drukken op arrogante mensen. Wij hebben van af de beginjaren al papegaaien gehouden in onze huizen. Ga naar een grote kunstgalerie en je zult geelvleugel ara's en Afrikaanse grijze roodstaarten zien op foto's die teruggaan tot de vijftiende en zestiende eeuw. De Romeinen hielden papegaaien en waardeerden ze enorm. Nu zijn er 2,5 miljoen parkieten, wat papegaaien zijn, in Britse huizen, samen met ongeveer 600.000 grotere papegaaien. Houden we meeuwen, duiven, eenden, struisvogels, pelikanen of zelfs kippen in onze woonkamers? Dat doen we niet, zelfs als we heel excentriek zijn. Maar in 3 miljoen Britse huizen en in 18 miljoen Amerikaanse huizen, maakt een papegaai deel uit van het huishouden.

De meeste van de drie honderd en dertig soorten papegaaien zijn erg kleurrijk. Ze variëren in grootte van 5cm lang tot 90cm lang. Ze zijn fysiek robuust, en alleen hun extreme taaiheid heeft hen tijdens langdurige zeereizen in de oudheid terwijl ze op hun weg waren om een object van belang en prestige te worden in adellijke huishoudens.

Misschien wel honderden jaren werd gedacht dat de papegaaien konden leven zonder water. Wanneer men weet hoe belangrijk het is voor papegaaien water te hebben om te drinken en te baden is het afschuwelijk om te bedenken welk leed ze hebben moeten doorstaan.

Vrijwel elke papegaai is meer tevreden als hij een partner heeft, en als het leeft in een volière in plaats van een krappe kooi.

Een van mijn vroegste papegaaien ervaringen hebben deze waarheden aangetoond op een onvergetelijke manier. Wij hadden vier of vijf Amazone papegaaien verzameld, en het was bij me opgekomen dat er duizenden huiskamerpapegaaien alleen in kleine kooien over heel Groot-

Brittannië werden gehouden. Ik plaatste een advertentie in *The Times*, en vroeg mensen met 'chagrijnig, eenzame papegaaien te overwegen hen beschikbaar te stellen voor een kweekprogramma.'

Er kwam niet één antwoord, met uitzondering van een telefoontje van ene Miss Betty Tay, die toen een huisdier kolom voor de Daily Mirror schreef. Ze stuurde een fotograaf naar Sevenoaks om een foto te maken van de Reynolds familie en hun vogels, en gebruikte dit met een verhaal over onze 'papegaaien-dating agentschap'. Dat artikel opende de sluizen, en we kregen ongeveer tweehonderd brieven, velen boden papegaaien op leeftijd aan om mee te kweken.

Ik heb een maand door heel Groot-Brittannië gereden, om papegaaien te verzamelen: Amazones, Afrikaanse grijze roodstaarten, kaketoets en ara's. We bouwden snel nieuwe voliëres om deze vogels te huisvesten, en de kreten en schreeuwen van onze nieuwe vrienden weerklonk door onze kleine vallei in Kent. Gelukkig waren onze burens allemaal vriendelijk en tolerant, en zelfs de bizarre ochtendkoren zorgden voor niets anders dan geamuseerd commentaar bij de frequente zondagochtend drankjes.

Omdat we weinig wisten over papegaaien, zetten we simpelweg alle amazones bij elkaar, alle ara's, enz.. De vogels vormden, niet verbazingwekkend, in een paar dagen paren. Het leek wel alsof Alexander Selkirk, uit zijn eenzaamheid op een onbewoond eiland, een kleedkamer deelde met het koor bij Radio City Music Hall. We wisten niet welke sekse de meeste van deze vogels hadden, behalve diegene die eieren op de bodem van hun kooien hadden gelegd, maar één blauwvoorhoofd amazone, die compleet met de naam 'Major Burwash' naar ons toekwam, ging schreeuwen en zich uitgebreid showen.

Je kon hem bijna horen zeggen tegen zichzelf: 'Hemeltje lief, omgeven door verknijpte vogels, verwend door willekeur!' Ten slotte werd hij verliefd op een geelvoorhoofd amazone - iets wat we tegenwoordig niet zouden toestaan omdat bastaard kweek met papegaaien een heel slecht idee is - en toen ze overgebracht werden naar een eigen voliëre met een nestbox, legden ze eieren, lieten ze uitkomen, en uiteindelijk brachten ze twee mooie kuikens groot.

Dit was onze eerste kweek met grotere papegaaien, en ik zag de ouders trots zitten - OK, ik weet dat dit is antropomorfisme, maar het kan me niet schelen - met hun baby's op stok tussen hen in, werd ik simpelweg meer en meer de gevangene van de papegaaien. We kunnen denken dat wij ze onder controle hebben, maar eigenlijk is het omgekeerde waar.

Dus daar zaten we, met de ex-reclame bigshot die een bescheiden speelgoedbedrijf runde van uit zijn huis in Kent, om zijn familie gevoed te houden, maar zonder de luxe van de voorgaande jaren, en gaandeweg vat te krijgen op een ontluikende collectie papegaaien op de één hectare tuin. We hadden met sommige papegaaien gekweekt, wat ongebruikelijk was in 1969. Als je je afvraagt hoe al deze papegaaien de dierenspecialisten en vogeldealers bereikten, ze werden simpelweg in het wild gevangen, verpakt in kratten en verstuurd door het luchtruim uit Afrika, het Verre Oosten, en Zuid- en Midden-Amerika, naar de markten in het westen. Ze werden beschouwd - en nog steeds - door diegenen in de handel als gewoon een andere grondstof waarmee geld kan worden verdiend.

Het is een feit dat ten minste vier papegaaien onderweg sterven voor elke vogel die een huisdier eigenaar bereikt. Mensen die in deze handel zitten, hebben financiële redenen om dit te ontkennen, maar ik ben persoonlijk overtuigd, door verslagen die gegeven zijn door gerespecteerde veldornithologen en onderzoekers, dat het inderdaad waar is.

In die vroege dagen van mijn betrokkenheid bij exotische vogels had ik geen waardering hoe dan ook voor de morele aspecten van het houden van vogels in gevangenschap. Ze waren

beschikbaar, mooi, interessant met de mogelijkheid te betalen voor hun eigen onderhoud. Dat was hoe ik erover dacht - toen.

Een beslissende gebeurtenis was een bezoek aan Birdland, een opmerkelijke stichting in het dorp Cotswold van Bourton-on-the-Water. Een Cotswold aannemer en ondernemer, Len Hill, had deze gespecialiseerde vogeldierentuin in een twee hectare ommuurde tuin in het centrum van het dorp opgezet. Met behulp van lokale stenen en een uitstekende smaak, had Len volières gebouwd rond de tuin en bevolkt met de meest uitgelezen en verbluffend mooie vogels: toekans, toerako's, kolibries, neushoornvogels, zelfs de fabelachtige rotshaan met zijn exotische oranje kuif.

Hyacint ara's vlogen vrij rond, zich mengend onder de duizenden bezoekers. Caribische flamingo's - degenen die echt roze zijn - stapten al verenpoetsend op het gazon voor Chardwar, het oude herenhuis, samen met een groep enorme Turkse middelgrote Victoria kroonduiven uit Nieuw-Guinea. Het pinguïnverblijf was toen waarschijnlijk de beste in de wereld, zodat bezoekers koningspinguïns onder water konden zien zwemmen. Het was een complete openbaring, en ondanks mijn bijna totale onwetendheid van wat het inhield om voor dergelijke zeldzame en kwetsbare vogels te zorgen, kwam ik er vandaan met het idee om uit te vinden hoe we zelf een Birdland konden opbouwen voor onszelf - in Cornwall.

Twintig jaar later vond ik een manier om iets terug te geven aan de papegaaien in het wild, waarvan ik zóveel had geleerd - **en de World Parrot Trust was geboren.**

Mike Reynolds Paradise Park opgericht in Hayle, Cornwall in 1973, en met zijn vrouw Audrey de World Parrot Trust (WPT) opgericht in 1989.

Paradise Park is sindsdien uitgegroeid tot een toonaangevende bescherming -en toeristische attractie, terwijl de WPT is doorgegaan om meer dan 66 soorten papegaaien in 42 landen te helpen redden.

BIJSCHRIFT: Als de mens de papegaaien kan redden,.. kan hij ook zichzelf redden.~

MIKE REYNOLDS

CITAAT: Niemand zou ooit een papegaai als huisdier nemen tenzij ze in staat zijn om een heleboel tijd en aandacht te geven. Om erover na te denken als een soortgelijke verantwoordelijkheid bij het adopteren van een kind is niet té ver gezocht.

25 JAAR VIEREN IN HOOGTEPUNTEN

Als een organisatie is de World Parrot Trust in 25 jaar enorm gegroeid. We zijn actief betrokken geweest bij vele beschermingsprojecten voor papegaaien sinds ons begin in 1989, we werken in 42 landen met 66 soorten. Met de vele projecten waar we bij betrokken waren zijn er uitspringers – die inspanningen die de grootste veranderingen hebben bewerkstelligd, de meest belangrijke resultaten hebben opgeleverd of een groter resultaat, allemaal voor de papegaaien van de wereld. Wij zijn gepassioneerd over het beschermen van wilde en metgezelpapegaaien. We nemen onmiddellijk en direct actie, vertrouwend op de wetenschap, partnerschappen en nog meer om effectieve en duurzame oplossingen te bewerkstelligen.

Hier presenteren we enkele favoriete hoogtepunten van bescherming, onderzoek en onderwijs van een kwart eeuw, wat allemaal mogelijk is geweest door de niet aflatende steun van mensen zoals jij. Dus bedanken wij je voor het succes van 25 jaar, en we kijken uit naar vele jaren meer van vechten voor de goede strijd voor papegaaien.

In behoud

DE KRITISCH BEDREIGDE BLAUWKEEL ARA (*Ara glaucogularis*) 110-130 aantallen in het wild. Deze soort komt alleen voor in de seizoensgebonden ondergelopen savannes in Llanos de Mojos in Noord-Bolivia, met een populatie geconcentreerd ten oosten van de bovenste Río Mamoré, Beni. Dalingen van meer dan 80% worden verwacht te hebben plaatsgevonden tot de jaren tachtig, als gevolg van stroperij voor de handel in wilde dieren. Verlies van habitat, mislukken van nesten en extreme weersomstandigheden hebben ook hun tol geëist. In 1992 heeft WPT geholpen op de locatie van een kleine wilde populatie.

Sinds die ontdekking, heeft het Blue-throated Macaw Project, in samenwerking met WPT en vele medewerkers, aanzienlijke vooruitgang geboekt in het begrip van de reproductieve en herstelproblemen van deze soort. Het project heeft gestreefd naar: wilde populaties beheren door broedende paren te volgen, beschermen van nesten en kuikens, hulp bij het broeden door het installeren van kunstmatige nestkasten, onderzoeken uitvoeren om te bepalen welke gewoontes de vogels hebben, vrijlaten van in gevangenschap gekweekte vogels in gebieden waar uitsterven heeft plaatsgevonden, en een kweekprogramma in gevangenschap in Bolivia. Onderzoekers plannen ook om een volledig onderzoek van de populatie uit te voeren, om de aantallen van wilde paren te bepalen, jonge exemplaren en niet-gekoppelde losse vogels, met gebruikmaking van telemetrie om activiteiten van de vogels te controleren.

IN herintroducties

Eén soort die werd ondersteund door herintroductieprogramma's is de ara ambigua (*Ara ambiguus*). Eens voorkomend in het hele Caribisch gebied, heeft de ara ambigua zijn populaties de afgelopen jaren alarmerend zien afnemen als gevolg van stroperij, jacht en ontbossing. Een telling die is uitgevoerd in één gebied van Ecuador in 2010 vond slechts 8 vogels, met de huidige bevolking in het hele land wordt verwacht dat er 30-40 vogels zijn. Pogingen tot instandhouding in Costa Rica hebben aantallen van minder dan 300 vogels bewerkstelligd en naar schatting 25-35 overgebleven broedparen.

Meer dan een decennium heeft WPT het herstel van de ara ambigua gesteund door te helpen bij hun in beslagname van de handel in wilde dieren, redden en herstel van in beslag genomen vogels, aanmoedigen in gevangenschap te kweken, vrijlaten van vogels in het wild ter aanvulling van de wilde populaties, en helpen bij pogingen tot herstel van de habitat. Samen met onderzoekers in de beginjaren 90 bij hun werk de ecologische vereisten van de ara ambigua te begrijpen, heeft de Trust in 1999 fondsen beschikbaar gesteld aan Fundación ProBosque (Pro-Forest Foundation) voor een onbezoldigd bewakingsprogramma ter bescherming van de ara's in Ecuador. In 2010 associeerde de WPT zich met het Ara Project in Costa Rica, en Fundación ProBosque en Fundación Ecológica Rescate Jambelí in Ecuador om de populaties van de ara ambigua d.m.v. kweek in gevangenschap, reddingen, vrijlatingen en herbebossing te vergroten.

IN onderzoek

De geelschouder amazone (*Amazona barbadensis*) heeft een gefragmenteerde gebied in een kleine kuststrook in Venezuela en de eilanden van Blanquilla, Margarita en Bonaire. Hij is nu uitgestorven op Aruba. Op de eilanden waren er 1.600 op Margarita in 2008, en 100 op La Blanquilla van 1996-1998. Tussen 1980 en 2000 werd de jaarlijkse populatie geschat op gemiddeld ongeveer 350 vogels. Januari 2013 vermeldde een toename tot 865 stuks na een decennium van beschermingswerk. Deze papegaaien staan vermeld als kwetsbaar in het wild, bedreigd door vangst voor de handel in wilde vogels, vernietiging van de habitat voor ontwikkelingen, vervolging, aantasting van de natuurlijke vegetatie voor hout en houtskool, overbegrazing van planten door geiten en ezels, vermindering van de natuurlijke rijkdom aan voedingsoorten, vernietiging van nestsites en predatie door ingevoerd zoogdieren.

WPT ondersteund al meer dan een decennium lang het werk van Dr. Sam Williams, Dr. Rowan Martin en Echo-Bonaire voor de geelschouders amazone (Lora). Begin 2002 begon de WPT met

ondersteuning van onderzoek en in kaart brengen van de populatie en gebruik van habitat, de redding, rehabilitatie en vrijlating van vogels gevangen voor de handel, bescherming en het herstel van belangrijk habitat voor nestelen en foerageren, oprichting van een onderwijscampagne, beheer van nestsites, doorlopend onderzoek naar de broedecologie, en de invoering van duurzaam toerisme. In augustus 2011 financierde WPT de zorg voor een aantal Lora's en andere kuikens toen ze in beslag werden genomen en naar Echo gestuurd, waar zij met de hand werden grootgebracht ter voorbereiding voor introductie terug in het wild. WPT ondersteunde ook het werk van de genetica van Adriana Rodríguez-Ferraro, van het Departement van Biology of the University of Missouri-St. Louis. Bevolkingsaantallen van de geelschouder amazones op Bonaire zijn de laatste tien jaar toegenomen.

IN voorlichting en onderwijs

In 2011, met sponsoring aangeboden door HUGO BOSS – BOSS Orange, begonnen WPT, Macaw Mountain Bird Park en Nature Reserve, de Honduran Institute of Anthropology and History (IHAN), en de Copan Association met een poging om geelvleugel ara's te redden. Samen hebben deze organisaties een meerjaren plan opgezet om de geelvleugel ara's naar het Parque Arqueológico Ruinas De Copan, een nationaal park, UNESCO en Maya Heritage Site, terug te brengen. Op deze locatie, hebben ze rehabilitatie faciliteiten gebouwd om de vogels voor te bereiden op introductie in het wild ter ondersteuning van de plaatselijke populaties

In juli 2011 vond de eerste vrijlating plaats van Geelvleugel ara's, grootgebracht op ARA Mountain, op de Copan Ruinas. Vooruitlopend op deze vrijlating werd er een boeiend onderwijsprogramma, 'Guaras en Libertad La Belleza Regresa', begonnen in 2011 en dankzij de Copán Maya Foundation, Copan Association, Macaw Mountain en WPT, hebben nu meer dan 5.000 studenten geleerd over het belang van instandhouding van ara's en de rijkdom van wildlife die ze samen delen. Vanaf mei 2014 omvat het programma een bezoek aan Macaw Mountain voor een meer interactieve ervaring, voor levenslange herinneringen en verdieping van de betrokkenheid van kinderen om ara's te beschermen. WPT heeft fondsen ter beschikking gesteld voor honderden studenten om Macaw Mountain te bezoeken, en een Parrot Festival ondersteund door Copan Maya Foundation is een jaarlijks terugkerend evenement geworden.

IN handel in wilde dieren

Begin in 2000 begon de WPT zich in te zetten voor een volledig verbod op de invoer van uit het wild gevangen vogels in de Europese Unie, om deze enorme bedreiging die papegaaien overal ondergaan, uit te schakelen.

Jaren negentig - De Royal Society for the Protection of Birds (RSPB), RSPCA en Environmental Investigation Agency (EIA) voeren campagne tegen de invoer van wilde vogels in de EU. Belangrijkste luchtvaartmaatschappijen doen vogelzendingen in de ban, EUROPEES PARLEMENT passeert resolutie tegen invoer. Commissie onderneemt geen actie.

1992- USA passeert Wild Bird Conservation Act - verboden invoer van CITES vogels, het elimineren van 's werelds grootste markt. De Act leidt tot dalingen van stroperij, ziekte en smokkel en biedt een voorbeeld voor anderen om te volgen.

1993- WPT redt en laat 700 Goffini kaketoets vrij, in beslaggenomen van stropers op Tanimbar in Indonesië, en brengen ze terug in het wild. Dit was de eerste keer WPT deelnam aan een confiscatie en reddingspoging.

Nov 2000 – WPT Trustee Cristiana Senni moedigt oprichter Mike Reynolds aan zich in te spannen voor EU handelsverbod.

Juli 2001 – onderzoek naar stroperij van papegaaien, laat de doeltreffendheid van het handelsverbod van wilde vogels in de USA, van 26 auteurs gepubliceerd in *Conservation Biology*.

Okt 2001 – WPT lanceert Trade Ban petitie.

Dec 2001 - WPT initieert persoonlijke bijeenkomsten in het Verenigd Koninkrijk, Nederland en België met RSPB, Birdlife International, Traffic, Friends of the Earth, de Eurogroup for Animals, de RSPCA, de World Society for the Protection of Animals (WSPA), BirdsFirst en anderen. Dit legde de basis voor de ontwikkelingscoalitie van NGO's die aandringen op een permanent verbod op de invoer van wilde vogels.

Dec 2001 - WPT ondersteunt handelswerk in Indonesië; Indonesische NGO Profauna werkt aan binnenlandse- en internationale vogelhandel die leidt tot het vaststellen van nul exportquota van wilde vogels uit Indonesië.

Juli 2002 - Zwitserland vraagt vrijstelling van CITES papegaaien. World Zoo Association (WAZA) en anderen ondersteunen het verwijderen van veel papegaaien van CITES. IUCN vraagt WPT voorstandpunten; WPT sluit zich met anderen aan bij een sterk verzet tegen de verzwakking van de regelgevingen van CITES, en het voorstel wordt niet aangenomen.

Okt 2002 - WPT en Defenders of Wildlife ondersteuning voorstellen 3 papegaaien toe te voegen aan bijlage I van CITES. Actuele gegevens over bedreigingen en

behoefte voor meer bescherming overtuigt CITES afgevaardigden om geelnek -en geelkop amazones, en blauwkeel ara,s toe te voegen, om hen te beschermen tegen legale handel.

Aug 2003 - Cristiana Senni van WPT levert een brief in bij de CITES Animals Committee vergadering aan het CITES-secretariaat en aan de leden van de EU Scientific Review Group in Genève om de nadruk te leggen op de niet-duurzame oogstniveaus en destructieve methoden.

Nov 2003 - Wild Bird Trade in Britse Parlement besproken. MP Andrew George brengt verschillende parlementaire vragen over de handel in wilde vogels ter tafel, die bewustzijn vraagt op politiek en publiek niveau.

Feb 2004- Uitbraak ziekte in quarantaine: WPT onthult dat Newcastle disease is gevonden in een Italiaanse quarantaine; dierenartsen noch internationale autoriteiten maken melding hiervan wat wettelijk verplicht is.

Apr 2004 - barones Miller brengt parlementaire vragen over vogelhandel en bestrijding van vogelgriep ter tafel. Eerste melding over de handel in wilde vogels in de House of Lords; wat leidt tot een nauwe werrelatie tussen barones Miller en WPT.

Apr 2004 - WPT ontwerpt Wild Bird Declaration. In samenwerking met de Defenders of Wildlife, WPT begint een formeel proces om de EU te vragen om actie te ondernemen tegen de invoer van wilde vogels.

Mei 2004 – op World Parrot Day levert WPT 30.000 handtekeningen ter ondersteuning van een EU verbod op invoer van wilde vogels aan premier Tony Blair op Downing St. 10, Londen met uitgebreide media-aandacht.

Aug 2004 - WPT & Defenders of Wildlife verzoeken nog 2 soorten papegaai toe te voegen en bescherming van een derde. Finschi amazone en geelkuifkaketoe worden toegevoegd aan bijlage I.

Aug 2004 - WPT verzoekt de Britse regering actie te ondernemen tegen invoer van wilde vogels.

Dec 2004 – belangrijke publicatie toont dramatische dalingen in verhandelde papegaaien in Nicaragua. Met de steun van CITES-Nicaragua, publiceren Martin Lezama en collega een derde papegaaienonderzoek waarin 80% daling van sommige enorm verhandelde soorten in 10 jaar aantoon. Dit is het eerste resultaat in zijn soort, die niet-duurzame effecten van handel in papegaaien laat zien.

Dec 2004 - WPT dient Wild Bird Declaration in aan EU-lidstaten en de Europese Commissie. Verklaring wordt ondersteund door meer dan 230 NGO's.

Mar 2005 - WPT en de Eurogroep legt lakse quarantaine bloot. Vergaderingen maken zich zorgen met de Commissie over gebrekkige uitvoering van EU-regels voor quarantaine. De European Food Authority (EFSA) rapporteert minder dan twee maanden later de zorgen te delen. Wat in de UK leidt tot het aanvragen van noodmaatregelen op EU-niveau. Inspireert tijdelijke verbod op alle invoer van wilde vogels in de EU in oktober.

Sep - Nov 2005 - vogelgriep H5N1 breekt uit in Britse quarantaine. In reactie hierop verbiedt de EU, via commissaris Markos Kyprianou, een tijdelijke invoer van levende vogels en vogelproducten.

Oktober 2005 - de vragen van barones Miller dwingen de regering van het Verenigd Koninkrijk echte kwesties van ziekterisico afkomstig uit het wild levende vogels handel in een openbare en on-the-record bijeenkomst te erkennen.

Nov 2005 - effecten van tijdelijk verbod al snel zichtbaar. Het oogsten in de meeste landen stopt snel; geen verdere uitbraak tot nu toe van H5N1 bij exotische vogels ingevoerd in de EU. Zoals voorspeld door WPT en zijn voorvechters daalt de smokkel in het algemeen.

Nov 2005 - UK commissies Dimmock rapport over UK/EU quarantaine. Commissie herziet quarantaine procedures voor wilde vogels geïmporteerd in het Verenigd Koninkrijk en de EU. Eerste officiële erkenning dat grote aantallen van ingevoerde vogels sterven in de handelsketen. Hoogtepunten nodig voor acties en oplossingen op EU-niveau.

Jan 2006 - studie geleid door RSPB meldt 'nestroof' bij Old World papegaaien. 19 onderzoekers geven een overzicht van nestsucces met betrekking tot handel. Dit invloedrijke artikel inspireert RSPB steun te geven aan een permanent verbod en helpt EU bij het accepteren van eerdere wetenschapsbeschrijvingen met dezelfde conclusies.

Jan 2006 - Oryx publiceert prohandel argument en de weerlegging van WPT. Prohandel argumenten verwoorden voor de eerste keer in openbaar forum, WPT reageert, verdedigt Declaration, en pleit voor een algeheel verbod als de meest haalbare en effectieve oplossing.

Jan 2006 - RSPB ondersteunt permanent verbod in hun tijdschrift *Birds*. Dit duidelijke standpunt van de leidende autoriteit inzake instandhouding van vogels in Europa spoorde de Britse regering aan van positie te veranderen van die van de Europese partners van Birdlife International.

Apr 2006 - Birdlife EU lidorganisaties staan formeel achter het importverbod. De grootste vertegenwoordiger van vogelbeschermingorganisaties in de EU, hun formele standpunt ten gunste van een permanent invoerverbod heeft veel invloed op regeringen, de EU, en anderen die betrokken zijn bij handel in wilde dieren.

Mei 2006 - WPT moedigt aan om vogelthema kaarten te sturen aan commissaris Kyprianou om hem te bedanken voor zijn rol in het tijdelijke verbod. Overweldigende reacties van het publiek benadrukken de bezorgdheid over de rol van de EU in het lot van miljoenen wilde vogels.

Juli 2006 - Britse dierenartsen steunen verbod. Britse Veterinary Association (BVA) steunt permanent verbod, snel gevolgd door de Federation of Veterinarians of Europe (FVE). Wijdverbreide en publieke veterinaire steun helpt bij de lobby voor zowel de EU als de UK op belangrijke momenten in de laatste 6 maanden van de campagne.

Nov 2006 - EU draagt het gepubliceerde verslag & advies van EFSA aan. Onafhankelijk wetenschappelijk panel concludeert dat ziekte -en welzijnrisico's in verband met de invoer van wilde vogels hoog is en van grote zorg.

Nov 2006 - ontmoeting met zowel EU Health & Environment - WPT en partners ontmoeten DG SANCO (Health) en DG Envi (Environment) om een permanent verbod en EFSA bevindingen te bespreken.

Dec 2006 - Britse PM Tony Blair roept op voor permanent invoerverbod. Tony Blair kondigt aan dat de Britse regering zal oproepen tot een permanent verbod op de invoer van wilde vogels.

Jan 2007 - EU-Commissie kondigt *permanent* verbod aan op de invoer van wilde vogels naar Europa. Wilde vogels mogen niet binnen met enkele uitzonderingen. In gevangenschap gekweekte vogels uit bepaalde landen en strengere quarantaines. Onmiddellijke gevolgen worden gezien in landen waar wordt gestroopt. Overweldigende, positieve reactie komt van groepen van over de hele wereld. Negatieve reactie van het CITES-secretariaat. In werking getreden op 1 juli 2007. Verbod stopt 2 miljoen levende vogels die jaarlijks worden geïmporteerd, en elimineert bijbehorende mortaliteit van 50% of hoger, besparing van nog eens 2 miljoen.

2008-2009 - WPT steunt campagnes voor een verbod op uitvoer vanuit Indonesië en Mexico.

Indonesië - focus op het ontwikkelen en financiering inspanningen partner ProFauna om aandacht te vragen voor de handel ter plaatse, invoer te stoppen en van overtreders te vervolgen die stropen en handelen in beschermde soorten. Onder veel positieve mijlpalen is een demonstratiecampagne aandrang voor de regering om te stoppen met papegaaiensmokkel.

Mexico - educatieve en andere inspanningen begonnen door Defenders of Wildlife, ondersteund door WPT. In 2008 verboden de Mexicaanse regering permanent het stropen en exporten van hun inheemse papegaaien.

2009 - heden - In reactie op de dringende noodzaak om de handel in wilde vogels, die nog steeds in sommige landen voorkomt lanceert de World Parrot Trust het

FlyFree initiatief, om de destructieve praktijken van het vangen van wilde vogels voor de handel in gezelschapsdieren en het verkrijgen van wereldwijde steun om dit te beëindigen. Azië en het Midden-Oosten zijn twee belangrijke gebieden die nog steeds aandacht vereisen om legale en illegale handel te beëindigen. *FlyFree* moedigt beslagnamen aan, helpt rechtshandhaving papegaaien te beschermen, steunt de redding, rehabilitatie en vrijlating van duizenden papegaaien in gebieden waar ze uitgestorven zijn, en financiert onderzoek wat helpt de handel te begrijpen, regio voor regio.

25 jaar van bescherming Handel in wilde vogels | Toen en nu

Door Desi Milpacher

"Dieren geroofd uit hun habitat lijden, natuurlijk. Ze worden gesmokkeld in thermosflessen en nylonkousen, gepropt in rollen wc-papier, krulspelden en naafdoppen. Op één markt in Ecuador werd mij een parkiet aangeboden. Ik vroeg de verkoper hoe ik hem in een vliegtuig kon krijgen. "Geef hem wodka en doe hem in je zak," zei hij. "Hij zal zich rustig houden." -*Charles Bergman, Smithsonian Magazine.*

"Het is onmogelijk om met papegaaien te werken voor langere tijd zonder dat de handel in wilde vogels zijn lelijke kop opsteekt. Of je nu in het diepste bos van de Amazone, de somberste uitgestrektheid van de Australische outback of in een dierenwinkel in Londen of Los Angeles, zijn daar de lange en verraderlijke tentakels van de handel van kracht." – *James Gilardi, PhD., uitvoerend directeur, World Parrot Trust*

DE BOVENSTAANDE CITATEN ONTHULLEN DUIDELIJK DE ONTNUCHTEREND EN invloed van de handel – een verschrikkelijke mix van verlies en wreedheid verweven met de economie van wanhopig arme mensen en vaak corrupte ambtenaren. In de afgelopen 25 jaar is er echter hoop gerezen en met succes opgetreden ter bestrijding van de problemen. In dit artikel zullen we de hoogte -en de dieptepunten, en de veranderingen die hebben plaatsgevonden in twee-en-een-half decennia van de handel in wilde vogels, onderzoeken.

Een geschiedenis...

Mensen hebben een lange overlevingsgeschiedenis met papegaaien. Sommige van de eerste metgezel vogels werden gevangen genomen en gehouden in de vroegste eeuwen door de Romeinen. Midden 300-jaar v.Chr. was Macedonische regeerder Alexander de Grote befaamd voor in het bezit zijn van, wat later bekend werd als de Alexander parkiet.

Er is één melding van 400 v.Chr. van een pruimekopparkiet in gevangenschap, die zowel Indiaas als Grieks kon nabootsen en gehouden werd door een Indiase arts. Europeanen begonnen ze te houden als een teken van status. In Amerika zijn rotstekeningen, die papegaaien uitbeelden, gevonden, die aantonen dat oude volkeren deze vogels verhandelden. Een skeletachtig overblijfsel van geelvleugel ara's zijn gevonden op begraafplaatsen in zuidelijk Arizona.

Dus eeuwenlang hebben mensen uit alle lagen van de bevolking papegaaien gehouden en gekweekt om allerlei redenen van prestige, om geld te verdienen, als gezelschapsdier. Nu, zijn papegaaien het derde meest populaire gezelschapsdier, alleen overtroffen in aantallen door honden en katten. De eerste handel in papegaaien vanuit de Nieuwe Wereld vond waarschijnlijk plaats toen Europese ontdekkingsreizigers meebrachten, waarvan verondersteld wordt dat het Hispanolia amazones waren verhandeld werden van Indianen in het Caribisch gebied, die papegaaien als gezelschap hielden. Van daaruit steeg het wereldwijd, met name in de 20ste eeuw, toen het een ernstig nadelig effect op de wild papegaaien populaties heeft gehad.

25 jaar van de handel papegaaien

De mondiale handel in wilde dieren, legaal en illegaal, heeft een enorme tol geëist op wilde populaties in vele landen. De US State Department schat dat het een industrie is geworden van miljarden dollars per jaar, vlak achter illegale drugs en vuurwapens. Een groot deel van de handel

omvat papegaaien: Pain *et al.* in 2006 werd gemeld dat "zesendertig procent van 's werelds papegaaiensoorten zijn opgenomen door de International Union for the Conservation of Nature als bedreigd of tegen bedreiging aan, en 55% hiervan is tot op zekere hoogte is bedreigd door handel. "In de eerste studie van zijn soort vermeldde Lezama *et al.* 80% afname van veel verhandelde soorten in Nicaragua. Tot 1992, toen de Wild Bird Conservation Act in werking trad, vertegenwoordigde de VS 80% van de internationale markt voor papegaaien uit Amerika (Munn 2006).

Van 1980 tot 1992 werden er 278.000 Senegal papegaaien, 657.000 agapornissen, 200.000 halsbandparkieten, 158.000 roodmasker aratinga's, 406,000 blauwvoorhoofd amazones, 108.000 witte kakatoes verhandeld (Juniper en Parr, 1998), die allemaal legaal waren.

Misschien niet verrassend schept dit een enorm dierenwelzijn onderwerp: wrede omstandigheden tijdens het vangen en vervoer, slechte behandeling en de dood van maximaal 50% van de vogels van vangst tot het punt van verkoop (Juniper en Parr, 1998).

Als overweldigend als deze aantallen zijn te overwegen, hebben ze alleen wettelijk toegestane, internationale handel berekend. Lokale en regionale handel tussen landen in staten met papegaaiengebieden en de *illegale* stroperij van papegaaien stuwde de aantallen zelfs omhoog. Dit en bezorgdheid over het welzijn van vogels heeft actie teweeg gebracht bij beschermingsorganisaties en overheden. Een groot deel van deze actie is het verzamelen van informatie geweest om beter te begrijpen hoe de handel te bestrijden. Een studie voltooid door Wright, Toft *et al.* in 2001 analyseerde hoe '.. vangsttarieven variëren per geografisch gebied, aanwezigheid van actieve beschermingsprogramma's, beschermingsstatus en de economische waarde van een soort, en de inwerkingtreding van de Amerikaanse Wild Bird Conservation Act.' 'Het artikel heeft gekeken naar 23 studies over Neotropische papegaaien, die betrekking hebben op meer dan 4.000 nestpogingen bij 21 soorten. En onderzoek door Pain *et al.* in 2006 uitgevoerd'.. gegevens over papegaaiennest ontleend aan.. studies uit Afrika, Azië en Australazië, met inbegrip van landen en sites met en zonder maatregelen ter bescherming van de nationale en lokale papegaai ter plaatse.' Beide constateerden dat stroperij aanzienlijk lager was op beschermde nestsites, en dat de Amerikaanse Wild Bird Conservation Act grotendeels scheepsladingen vogels naar de VS uitschakelden, een belangrijke importeur. Dit was bemoedigend nieuws voor de bescherming van papegaaien wereldwijd: het bevestigde dat bescherming van nestsites effectief is in het terugdringen van de handel, en bewezen dat handelsembargo's werken.

Bijschriften: Blauwvoorhoofd amazones (*Amazona aestiva*) gepropt in een kleine kooi, in afwachting van verkoop

Jonge grijzeroodstaart papegaaien (*Psittacus erithacus*) weggehaald uit nestgaten in Congo

© Vertalingen Ria Vonk